

amtskommunerne — når det findes hensigtsmæssigt — anvender egne lokaler til de i kapitel IV nævnte kurser for voksne, således at kun de derefter tiloversblevne lokaler kan indgå i kommunernes fordeling af lokalerna. Samtidig er kommunerne forpligtet til at anvise bestående lokaler til brug for kurserne for voksne og til folkeuniversitetsvirksomhed i det omfang, de nævnte myndigheder ikke selv råder over egnede lokaler.

Det foreslås, at anvisningsforpligtelsen som efter gældende lov skal omfatte offentlige lokaler og udendørsanlæg, idet man udtrykkeligt har nævnt de amtskommunale lokaler som følge af de kommunale gymnasiers overførelse til amtskommunerne. Samtidig har man i forslaget udeladt private lokaler, til hvis opførelse der er ydet lån eller tilskud fra staten (væsentligst private skolars lokaler). Denne ændring forventes kun at ville betyde en uvæsentlig indskrænkning, idet sådanne lokaler kun i begrænset omfang har været inddraget under lokaleanvisningen. Hertil kommer, at kommunerne med refusion fra staten efter den gældende lov har afholdt lejeudgiften for brugen af sådanne lokaler fuldt ud. Dette har medført en ikke rimeligt begrundet forskel mellem brugere af disse lokaler og brugere af andre private lokaler, der selv har måttet afholde mindst 25 pct. af udgifterne.

I lovforslaget har man fastholdt kommunernes forpligtelse til at anvise offentlige lokaler og udendørsanlæg (kommunale, amtskommunale og statslige) til fritidsvirksomhed for børn og unge og til almen fritidsundervisning for voksne. I nogle kommuner har de gældende regler for lokaleanvisning og lokaletilbud imidlertid medført urimelige forskelle mellem brugerne af anviste lokaler (som er gratis) og private lokaler (hvor til der gives et større eller mindre tilskud). Disse forskelle er ofte i kommunen geografisk bestemt og gælder især store lokaler som idrætshaller og lignende, hvor lokaletilskuddet kun dækker en mindre del af de faktiske udgifter.

De gældende regler for anvisning og tilskud kan i visse tilfælde stille sig hindrende i vejen for lokale, kommunale ordninger, der tilsigter en udjævning af de nævnte urimelige forskelle. Det foreslås derfor i stk. 7, at undervisningsministeren får mulighed for at fravige princippet om vederlagsfri benyttelse af offentlige lokaler i de tilfælde, hvor en sådan udjævning kun kan opnås ad denne vej.

For at fastholde princippet om vederlagsfri anviste lokaler må reglen dog kun fraviges som led i en generel lokaleordning for den enkelte kommune og kun efter godkendelse i det enkelte tilfælde.

Man har ikke fundet det nødvendigt at fastsætte

regler om lokaler til ungdomsskolen, idet tilvejebringelse af lokaler til denne undervisning påhviler kommunen i forbindelse med etablering af denne kommunale undervisning.

For så vidt angår de i kapitel IV nævnte kurser for voksne, har amtsrådene en pligt til at fremskaffe lokaler. For disse kursers vedkommende mener man at måtte pålægge kommunerne en pligt til, i det omfang amtskommunen ikke selv råder over egnede lokaler til undervisningen, tillige at tage hensyn til disse kurser ved anvisningen af kommunale og statslige lokaler.

Samme synspunkt gør sig gældende i relation til folkeuniversitetsvirksomheden, således at denne virksomhed kun indgår i kommunernes lokaleanvisning i det omfang, de højere læreanstalter m. v. ikke selv råder over et tilstrækkeligt antal egnede lokaler til virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen, der er ny, har til formål at åbne mulighed for etablering af specielle ordninger i de tilfælde, hvor anvisningsforpligtelsen på grund af havnelovgivningen er forbundet med særlige problemer.

Til § 30.

Efter den gældende lov har kommunen afholdt udgifterne i forbindelse med brugen af statslige lokaler. I lovforslaget har man pålagt kommuner, amtskommuner og stat hver for sig at afholde udgifterne ved brugen af lokaler m. v., jfr. almindelige bemærkninger, afsnit 8.

Til § 31.

Efter den gældende lovs § 34, stk. 5, er der fastsat en pligt for kommunerne til at yde tilskud til ungdomsforeningers egne og lejede lokaler og lejrpladser, medens kommunerne har været frit stillet i relation til fritidsundervisningen for voksne, jfr. gældende lovs § 62, stk. 5.

For at tilgodese kommunernes og amtskommunernes budgetmæssige interesse i på forhånd at kunne fastsætte et højeste beløb for lokaletilskud har man foreslået pligten til at yde tilskud til ungdomsforeningers udgifter i forbindelse med brugen af private lokaler (egne eller lejede) erstattet af en bestemmelse om, at kommunerne og amtskommunerne kan yde et sådant tilskud. Det bør i denne forbindelse nævnes, at en række private lokaler siden fritidsundervisningslovens ikrafttræden er etableret i tillid til den i henhold til den gældende lov fastslåede pligt for kommunerne til under visse nærmere betingelser at yde tilskud med indtil 75 pct. af ungdomsforeningernes lokaleudgifter. Det foreslås derfor i § 43, stk. 3, at kommunerne —